

شماره کارت: ۸۷

ترجمه و برداشتی

از

قرآن مجید

جزوه چهل و یکم

ترجمه و برداشت از: استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آيات ٨٣-٩٨ أز سودة كهف

وَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا (٨٣) إِنَّا

مَكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَ أَتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلًا (٨٤) فَاتَّبَعَ سَبِيلًا (٨٥)

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ السَّمَاءِ وَ جَدَهَا تَغْرِبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَ وَجَدَ

عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّا آنَّ تُعَذِّبَ وَ إِنَّا آنَّ تَتَخَذَ

فِيهِمْ حُشْنَا (٨٦) قَالَ إِنَّمَا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدَّ إِلَى رَبِّهِ

فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا (٨٧) وَ إِنَّمَا مَنْ أَمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ

أَحْسَنِي وَ سَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا (٨٨) ثُمَّ أَتَبَعَ سَبِيلًا (٨٩) حَتَّىٰ إِذَا

بَلَغَ مَطْلَعَ السَّمَاءِ وَ جَدَهَا تَطْلُعَ عَلَى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِرْتًا (٩٠)

كَذِلِكَ وَ قَدْ أَحْطَنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا (٩١) ثُمَّ أَتَبَعَ سَبِيلًا (٩٢) حَتَّىٰ إِذَا

بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَ جَدَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا لَا يَكُادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا (٩٣) قَالُوا

يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَ مَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ

خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ سَدًا (٩٤) قَالَ مَا مَكَّنَّ فِيهِ

رَبِّ خَيْرٍ فَاعْيُنُونِي بِقُوَّةِ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا (۹۵) آتونی

رُبَّ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَأَوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ أَنْفُخُوا حَتَّى إِذَا

جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونَى أَفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا (۹۶) فَمَا أَسْطَاعُوا آنَ

يَظْهَرُوهُ وَمَا أَسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا (۹۷) قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّ

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّيْ جَعَلَهُ دَكْلَاهَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّيْ حَقًّا (۹۸)

ترجمه آيات ۹۸-۸۳

واز تعریف از ذوالقرنین می پرسند. بگو: زود است که برای شما از او یادی تلاوت کنم. (۸۳)
قطعانی برای او در روی زمین امکاناتی دادیم و از هر چیزی وسیله‌ای به او عنایت کردیم. (۸۴)
پس اواز این وسائل استفاده و پیروی کرد. (۸۵) تا وقتی که به محل غروب آفتاب رسید. خورشید را
سیافت که در چشمۀ گل آلودی غروب می کند و در کنار آن، قومی را یافت که ما به او گفتیم: ای ذوالقرنین، یا
آنها را عذاب می کنی و یا در میان آنها نیکویی برقرار می کنی؟ (۸۶)
ذوالقرنین گفت: اما کسی که ظلم کرده باشد، پس به زودی عذابش می کنیم سپس به سوی
پیوردگارش رد می شود. پس او را عذاب می کند، عذابی که شناخته نشده باشد. (۸۷)
اما کسی که ایمان آورده باشد و عمل صالح کند، پس برای او جزای نیکوتری خواهد بود و ما برای
او از کارهای آسانمان فرمان می دهیم. (۸۸)
سپس از وسائلی که داشت، پیروی کرد. (۸۹)
تا آنکه رسید به محل طلوع خورشید. خورشید را این چنین یافت که بر جمعیتی طلوع می کند که

برای آنها در برابر خورشید پوششی قرار نداده بودیم. (۹۰)

این چنین بود و ما به خوبی از امکاناتی که نزد ذوالقرنین بود، اطلاع داشتیم. (۹۱)
سپس از وسائلی که در اختیارش بود، پیروی کرد. (۹۲)

تا آنجاکه بین دو کوه رسید. در کنار آن دو کوه جمعیتی را دید که هیچ حرفی را نمی فهمیدند. (۹۳)
گفتند: ای ذوالقرنین، قطعاً یاجوج و ماجوج فسادکنندگان در زمین اند. پس آیا ممکن است ما برای
تو محارج را بدھیم تا اینکه تو بین ما و بین آنها سدی بسازی؟ (۹۴)

ذوالقرنین گفت: آن امکاناتی که پیوردگارم در این خصوص در اختیار من قرار داده، بهتر است. پس
شما به من با نیرویتان کمک کنید تا من بین شما و بین آنها سد محکمی بسازم. (۹۵)

قطعات بزرگ آهن را برای من بیاورید تا آنجاکه بین دو کوه مساوی شود. گفت: آن قدر بدمعید تا وقتی که دمیدن شما آن آهن را آتش نماید. گفت: مس گداخته برایم بیاورید تا روی آن بریزم. (۹۶)
پس آنها نتوانستند بر آن بالا بروند و نتوانستند که او را سوراخ کنند. (۹۷)
ذوالقرنین گفت: این رحمتی است از طرف پروردگارم. پس زبانی که وعده پروردگارم برسد، خدا آن را در هم می کوبد و وعده پروردگارم حق است. (۹۸)

بوداشت از آیات ۸۳-۹۸ (قضیه ذوالقرنین)

سالک الى الله باید از قضیه ذوالقرنین برداشتها و پندهای زیر را بیاموزد:

- ۱ - سالک الى الله نباید فکر کند که تنها آخرت را باید آباد کند و به فکر دنیايش نباشد، بلکه اگر می تواند از شرق تا غرب عالم را مانند ذوالقرنین تسخیر کند و به امور مردم رسیدگی نماید.
- ۲ - سالک الى الله باید مفسدین و مردم آزارها را سرکوب کند و نگذارد آنها در دنیا بیش از حد تجاوز کنند.
- ۳ - سالک الى الله باید در همه امور بخصوص کارهای سخت دارای استقامت باشد و نگذارد شکست بخورد.
- ۴ - سالک الى الله نباید فکر کند که همه کارها باید غیر عادی انجام شود و از وسیله ها و اسبابها استفاده نکند.
- ۵ - سالک الى الله باید به مردم مؤمن مهربان باشد تا به او کمک کنند و کارهایی که او می خواهد انجام دهد آنها هم با او باشند.
- ۶ - سالک الى الله باید همه کارها را از رحمت الهی بداند و هیچگاه به خود مغور نشود.
- ۷ - سالک الى الله باید از این قضیه و قضیه اصحاب کهف این گونه برداشت کند که اگر اقتضاء کرد باید برای خدا از همه چیز بگذرد، چنانکه اصحاب کهف گذشتند و اگر اقتضاء کرد باید از همه وسائل برای خدا و در راه او استفاده کند، چنانکه ذوالقرنین انجام داد.